

TORONTÁI

ELŐFIZETÉSI ARAK:

Egész évre	240 K
Félévre	120 K
Negyedévre	60 K
Egy óra	20 K

Egyes szám ára 80 fillér.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

Felelős szerkesztő: Dr. MARA JENŐ.

SZERKESZTŐSEG ÉS KIADÓHIVATAL

Obiliteyva(Zápolya)-u. 1. Telefonszám 21.

MEGJELENK MINDENNAP, VASÁR-
ÉS ÜNNEPNAPOK KIVÉTELEVEL.

Nagybecskerek, 1920.

XLIX. évfolyam, 12. szám.

Szombat, január 17.

Város és falu.

Város és falu ősidőktől fogva kultura tekintetében a legnagyobb ellentétben állottak egymással szemben. Városokba özönlött az ész, a pénz, a művészet, a közigazgatás, s faluban csak a közgazdaság s a testi munka maradt. A város kulturája magasra lendült, egy pár századdal megelőzte mindenkor a falu kulturáját. A városban a szabad szellemek odaözönlése folytán mindig bizonyos radikalizmus uralkodott, amely radikalizmus lerombolta a konzervatív felfogást, amelyhez az egyszerű falu mindenkor természetes ösztönével ragaszkodott.

Az ellentét a város és a falu között mindig fennállott. De nem maradt meg mindenkor csak kultur vonatkozásban. Olyankor, amikor a város politikai vagy társadalmi reformjaival ráfeküdt a falura, hogy a multat nem tisztelő erőszakkal átgyurja a falu tradícióján épült szimplicitását, a falu szintén erőszakkal felelt s kitört a gyakori polgárháború.

A falu mindig lesajnált, elhanyagolt szolgája volt a városnak. A parasztlázadások nem egyszer keresték vérük hullása árán jogukat, önállóságukat.

A nagy francia forradalom tisztára Páris forradalma volt a francia periferiák ellen. Az orosz bolsevizmus Moszkva és Pétervár forradalma a legszélsőbb radikalizmus nevében s a magyar bolsevizmus nem volt egyéb, mint Budapest véres forradalma a falu konzervatív népe ellen.

Pedig ez az örökös ellentét nem a dolog természetéhez tartozik. Ha a város tagadhatatlannal előretörő eszméivel a szelíd oktatás, a jóindulatu felvilágosítás eszközeivel önmagához iparkodik emelni a falut s avult tradícióján az elme világával iparkodik moderizálni: akkor az ellentét könnyedén áthidalható s a forradalom könnyen elkerülhető. De ha a jövőben is a város erőszakkal akarja eszméit a falura kényszeríteni, a forradalmak, a parasztlázadások aligha lesznek elkerülhetőek.

Soha olyan nagy nem volt az ellentét város és falu között, mint ma. A város túl radikálissá fejlődött, anélkül hogy az új eszméket megemésztette volna, míg a falu egy-két századdal maradt hátra.

A jövő feladata tehát a várost közelebb hozni a faluhoz eszmék és felfogás dolgában, vagyis több kulturát szállítani a faluba mint eddig. A gazdasági különbséget a kultura emelkedése kifogja egyenliteni! . . .

Németország bucsuzik elszakított fiaitól.

Berlin, jan. 15. A birodalmi elnök és a kormány a következő kiáltványt bocsátotta ki:

A német birodalom kötelékéből kiváló országrészek német lakosságához! A háború szerencsétlen kimenetele védtelenül szolgálta ki az ellenfél önkényének s a béke címén a legsúlyosabb áldozatokat hárítja vállainkra. A legsúlyosabb dolog azonban, amit reánk kényszerítettek, a lemondás német területekről keleten, nyugaton és északon. A nemzeti önrendelkezés jogának figyelmen kívül hagyása mellett német testvéreink százezreit helyezik idegen államhatalom alá.

Német férfi- és nőtestvéreink! Nemcsak a bucsu pillanatában, hanem mindenkor gyász fogja elönteni sziveinket a veszteség felett és mi az egész nép nevében fogadjuk nektek, hogy sohasem fogunk rólatok megfélemedezni. Ti sem fogjátok elfelejteni a közös német anyországot, efelől biztosak vagyunk. A szétszakított államközösségen túl sziveitek hívek fognak maradni a német törzses kulturközösséghez, amely lelki életeteknek tápláló forrása volt és marad mindenkor.

Minden meg fog történni a mi részünkről, amit megtehetünk, hogy meg-

tartsuk anyanyelvünket, német mivoltokat és a hazai földdel való bensőséges szellemi kapcsolatot. Iskoláink és a szellem művelésére, a tudományok és művészetek ápolására szolgáló minden intézményünk továbbra is nyitva áll a ti számotokra.

Német szívek nem tagadják meg magukat és a német akarat megleli az utat, hogy érvényesüljön. Kölcsönös bizalommal egymás iránt, fokozott mértékben éljen a külső szakadásnak ebben a legnehezebb órájában az elszakíthatatlan belső közösség tudata bennünk. Tul minden határfán mint egyetlen egész fog a német nép élni. Higgyetek velünk együtt erősen hitünkben: a német nép nem süllyed el. A mostani napok mély szomorúságából munkával fel fog emelkedni a politikai, gazdasági és szociális kultura legfelsőbb fokára.

Renner kancellár Prágában.

Tanácskozás Benes külügyminiszterrel.

Prága, jan. 15. Dr. Benes, a cseh köztársaság külügyminisztere és dr. Renner, az osztrák köztársaság államkancellárja több órai tanácskozás során megvitatták a két állam nemzetközi helyzetét. Teljes meggyezésre jutottak abban a tekintetben, hogy mind a két állam külpolitikájának a saint-germaini békeszerződés alapján arra kell törekednie, hogy a két népnek végre elért szabadságon alapuló berendezéseit befelé és a két köztársaság tökéletes szuverénitását kifelé biztosítsa, korábbi állami vagy politikai állapot helyreállításának, valamint új közjogi viszony létesítésének kísérletét elutasítsa és a két állam érdekeinek megfelelő gazdasági együttműködését, ugyszintén a közgazdaság és a forgalom ujjáépítését igyekezzen megvalósítani.

Ugyanezen időben az illetékes miniszterek és államtitkárok a szakelődök bevonásával négy bizottságban tanácskoztak az adminisztratív gazdasági és pénzügyi kérdésekről.

Dr. Renner kancellár a sajtó kép-

viselői előtt a prágai látogatás céljából a többi közt ezeket mondotta: Ausztria kormánya és egész lakossága határozottan azt akarja, hogy a békeszerződésben megalapozott viszonyt érvényre juttassák.

Bármily értékes is mind a két köztársaság számára a szuverénitás, mégis mindakettőnek kára van abból, hogy a gazdasági terület a régi gazdasági közösséghez viszonyítva rendkívül korlátozott. Mindakét részről kívánatos tehát a forgalom teljes szabadsága. A tárgyalások haszonnal járó feladata lesz, ha ezt az előnyt biztosítani tudják és a háború alatt leromlott közgazdaságot előmozdítják. Az is várható, hogy a két szabad állam meg fog egyezni a békebeli gazdasági helyreállításáról és békés szomszédi viszonyról, ami a közép-európai rend megteremtésének is alkotórésze.

Lamasch professzor meghalt.

Salzburg, jan. 15. Dr. Lamasch Henrik egyetemi tanár, volt osztrák miniszterelnök Salzburgban meghalt.

A románok letartóztattak Aradon egy entente-bizottságot.

A párisi sajtó az incidensről.

Páris, jan. 15. A L'Oeuvre mai száma genfi külön tudósítójának szenzációs híradását közli.

Az aradi román katonai parancsnok letartóztatta a legfőbb entente-tanács által Aradra küldött tiszti bizottságot, amely az ottani internáltak táborában a magyarokkal elkövetett atrocitásokat volt hivatva megvizsgálni. Az entente-bizottság Aradon súlyos sérelmeket állapítván meg, szigorú felszólalást intézett a román parancsnokhoz, ki erre elrendelte a bizottság valamennyi tagjának azonnal való letartóztatását. Ez az eset, írja a L'Oeuvre, merész kihívás a legfőbb entente-tanáccsal szemben és durva megsértése a diplomáciai immunitásnak. Ezeket az eseményeket élénken kommentálták entente-körökben. A L'Oeuvre azt a meggyőződését fejezi ki, hogy a bukaresti kormány nem felelős ezért a visszaélést, hanem az egy román tiszt egyéni műve és hogy a románok, akiknek miniszterelnökét ma várják Párisba, teljes elégtételt fognak adni.

A népszövetségi tanács első ülése.

London, jan. 15. A népszövetségi tanács első ülését péntekre, január 16-án délelőttre hívták össze Párisba a külügyminisztérium épületébe. Az ülést Leon Bourgeois, a francia megbízott beszéddel nyitja meg. Részt fognak venni továbbá az ülésen lord Curson Anglia, De Martini Olaszország és Hymans Belgium képviselőiben. Az amerikai nagykövet Wilson elnöktől kért utasítást.

Károly császár és a bajor király levele.

Basel, jan. 15. Clemenceau lapja, a L'Homme Libre, jelenti, hogy a francia titkos levéltárban nemcsak Károly császárnak, de abajor királynak, a braunschweigi hercegnek és különösen a mecklenburg-schwerini nagyhercegnek is vannak levelei, amelyeknek a kiadását a legközelebbi időre várják. Ezek a levelek igazolják Clemenceaunak azt a felfogását, hogy Németország szövetségeseivel együtt már 1915. óta politikailag és katonailag elveszett.

György törzsorvos, kitűnő belész. Itt van mint operateur és veneorológus dr. Dezső Lajos, a városi tisztiorvos fia. Mindhármán együtt vagy egy negyedéve polgári betegek számára ambulatóriumot létesítettünk. Volt munka bőven. Most rendelt jött, hogy a betegeket ingyen kell kezelni. Érdeklődő mindig akad. Itt van Szücs szigorló orvos, vidékről is jönnek, dr. Tomcsányi homokszili kollegám is éppen itt van.

— A betegek?

— Van most vagy 60 fekvő betegem. Maródivizitre még többen jelentkeznek. Most megyek le vizitot tartani.

— Véleménye a jelenlegi orosz helyzetről?

— Nagyon deprimáló. Na, de várjon, erről frissebb értesüléseket kap mindjárt. Feljön tíz perc múlva Eisenberg kiewi mérnök barátom, tegnap jött messze Kaukázusból, Tifliszből. Majd ő mesél magának.

Pár perc múlva tényleg jött a mérnök ur. Mesélt sok igen érdekes dolgot. De erről majd legközelebb számolok be.

(T. F.)

Interju dr. Kosinsky orosz orvossal.

A verseczi katonai kórház orosz osztályfőnöke. — Kiewi hangulatkép. — A Balkánháború emlékei. — Tunisz, Marokkó, Algir. — Mily nehézségekkel küzd ma egy katonakórház.

Verseczi munkatársunk felkereste dr. Kosinsky Evsej orosz orvost, a verseczi katonai kórház veneorológiai és belészeti osztályának főnökét s megkérte, hogy érdekes elményeiről nyilatkozzon lapunk számára. Dr. Kosinsky érdekes fejű ember, mongolvágásu szemekkel, most kapitányi rangban orvos a szerb hadseregben. Kiewi születésű s tanulmányait ott is kezdte az ősi kis orosz városban. Mikor aztán az 1905-iki forradalom rémségei Kiewig eljutottak, sztrájk, lázadás, pogrom, vad éjszakai jelenetek és rombolás kényszerítették a polgári s intelligens osztályokat, hogy vagy hónapokig elrejtőzzenek, vagy külföldre meneküljenek. Dr. Kosinsky az utóbbit választotta s így került ki Münchenbe, Wienbe stb. hol főiskolai tanulmányait befejezte. A balkáni háború 1912-ben otthon találja, jelentkezik a lefelé induló orvosi misszióba s végigszolgálja a két háborút, mint járványorvos, misszióvezető, macedón és albán harctereken kórházak főnöke. Haza akar indulni, de a rémes feketehimlő, malaria, váltóláz s egyéb járványokkal küzdelemben szükség volt reá. Rövid időt mégis otthon tölt, tizenháromban ismét itt van s hónapokig tartó megfeszített, roppant munkával küzd a járványok terjedése ellen. A világháború kitörésekor nem gondolhatott hazatérésre, így végigjárja a száműzetés egész útját. A hazájából kikerült szerb hadsereg első transzportjai messze Afrikáig jutnak, csak az utánuk következők számára jelölték ki a szövetségesek a korfui asyllumot, Dr. Kosinsky még az első szállítmánnyal került el, így először Biserta erődbe állomásozták őket el.

— Innen azután, — folytatja dr. Kosinsky, aki perfekt német-francia — átkerültünk az északi afrikai tartományokba.

Marokkó, Tunisz, Algir mindig örök emlékeim maradnak. Nagyon sokat kellett ott is dolgozni. Persze anyag volt bőven, nem úgy mint most, hogy kifogytunk sok mindentől. Most itten vagyok, dolgozom amennyire lehet. Szerettem volna nemrég Kicwbe visszatérni, de már ott vannak a vörösök.

— Milyen a beosztása a katonai kórházaknak?

— Vannak 300 ágyas nagyobb kórházak és 50—150 ágyas kisebbek. A miénk újabb az utóbbi kategóriához tartozik, mert elvették tőlünk az elemi iskolákat. Most csupán itt, a kétemeletes községi polgári leányiskolára szorítkozik a kórház. Sok bajjal kell küzdeni. Kötszer, operáció készülékek még volnának, jobbára francia származású (Rámutat egy csomag antiszeptikus kötszerre, steril selyemfonóka, injekciós kámforampulák, látom a felírást: „Ministère de la guerre, Service de santé. Pansements antiseptiques. Froger & Gosselin, Saint-Rémy, Calvados“.)

— Kik a kollegái a kórházban, ezredorvos ur?

— A kórházparancsnok, dr. Siber

LEGUJABB

A nagybecskereki jugoszláv sajtóiroda déli jelentései.

Zürich, január 15. Németország katasztrofális helyzetben van. Eisenachban, Magdeburgban és Berlinben sztrájkolnak a biztosító társaságok alkalmazottai, akiknek száma több ezer. Frankfurtban és egyéb vasuti gócpontokban sztrájkolnak az összes vasuti alkalmazottak, ami végzetes következményekkel járhat, mert élelmiszer nincs több 14 napi szükségletnél. Szén csak négy napra van a vasutak számára, míg a gyárak csak napról napra látták el magukat szénnel.

Trieszt, jan. 15. Az „Il Piccolo della Sera“ egy tervezetet közöl a duna—vardár—szalonikii csatorna kiépítéséről. A csatornában tízezer tonnás teherhajók közlekedhetnének. A csatorna a Duna azon részéből indulna ki, ahol a Morava a Dunába ömlik. Eleinte a Morava medrében menne, ezután a Vardárral párhuzamosan Szalonikiig. A csatorna 600 km. hosszú lenne.

Prága, jan. 15. Politikai körökben azt beszélnek, hogy a cseh-szlovák seregek Budapest ellen vonulnak, ha a magyarok megtámadnák Romániát. A cseh-szlovák kormány értesítette erről a szövetségeseket is.

Berlin, jan. 15. A francia katonai parancsnok a Saar-medencében elrendelte a kilencórás munkaidőt a szénbányákban.

Buccari, jan. 15. D'Annunzio rendeletet adott ki, amellyel elbocsátja az önkéntes katonákat. Ezt úgy magyarázzák, hogy D'Annunzio kormánya bukóban van.

Róma, jan. 15. Bukarestből jelentik, hogy a román kamarában nagy lelkesezés mellett publikálták Erdély, Besszarábia, a Bánát egy részének és Bukovinának anektálását Romániához.

Belgrád, jan. 15. A „Pravda“ jelenti Párisból, hogy a hadikárpótlásból Jugoszlávia legelsőnek még ez évben 700 millió frankot kap.

HIREK.

A vármegyei tisztviselők fizetési pótléka. A vármegyei tisztviselők küldöttségileg felkeresték tegnap *Jankovits* Szilárd alispánt és arra kérték, hogy a belgrádi kormány által megállapított százalékos fizetési pótlék kiutalványozása iránt intézkedjék, miután azt más hivatali tisztviselők a pénzügyigazgatásnál, adóhivatalnál stb. már megkapták. Az alispán válaszában előadta, hogy a fizetési pótlék folyósítását a belügyminiszter rendeletileg beszüntette, ezért nem kapták még meg azt a vármegyei tisztviselők. Egyben felhívta a küldöttség figyelmét arra, hogy péntek-szombaton Nagybecskereken fog tartózkodni dr. *Jaksits* belügyi államtitkár, forduljanak a tisztviselők közvetlenül hozzá kerelmükkel és ő reméli, hogy jogos kívánásaik meghallgatásra találnak a kormánynál.

Pelikán Lipót gyasa. Mint részvétellel értesülünk, súlyos csapás érte *Pelikán* Lipót nagybecskereki pénzügyigazgatót. Édesapja Temesvárott még hat nappal ezelőtt meghalt és csak most kapott róla értesítést.

A „Közakarat” című szocialista napilap első száma holnap, szombaton délben jelenik meg. Egyes szám ára 80 fillér.

A verseczi „Szerb Egyházi Dalegylet” kedden, folyó hó 13-án, az orthodox Szilveszter-estén *Napraunik* Károly karmester vezetése alatt nívós hangversenyt rendezett. A műsor egy részét több vokális kar alkotta, mint *Binicski* és *Jindrich* néhány aprósága, *Mokranjac* „Szerencsétlen szerelme”, (ez az 1915-ben meghalt, Verseczen személyesen jól ismert zeneköltőnek egyik legjobb műve) s *Pivoda* nagyskaláju, erőteljesen hangzó kompozíciója. Több hatásos szavalon kívül a műsört két nagyszerű kamara zeneszám egészítette ki. Malat: „Falusi kép” c. szoitje és *Gall* orosz népdalai, zongora, harmonium, gordonka és két hegedű, ill. nagybőgőre. *Jorgovics* Deszanka zenetanárnő szíves közreműködése mellett *Dima*, *Gutzu*, *Ötvös*, *Kracsun* és *Napraunik* urak ekszcelláltak e számokban. Különösen az orosz dalok tipikus hangulata kapta meg a közönséget s a kitűnő előadás percekig tartó tapsvihart aratott. Műsor után tánc következett.

Ujra nősülhetnek a gör. kel. lelkészek. A „*Banatski Glasnik*” írja: A gör. kel. szerb papság elhatározta, hogy nem fogja bevárni a püspökség hosszadalmas intézkedését, hanem enélkül is meg fogja esketni azokat a lelkészeket, akik özvegyiségre jutottak és újból nősülni akarnak. A püspöki kar ugyanis belátta ennek szükségét, azonban azt követeli, hogy a lelkészek addig várjanak, míg erre meg nem adják beleegyezésüket a patriarchák. A papság azonban nem akar tovább várni, hanem nősül és például magában Belgrádban Szent János napján, január 20-án tíz gör. kel. szerb lelkész lép újból házasságra.

Végül így ír a „*B. Gl.*”: Rajta papok, dobjátok el magatoktól azt, ami nem igazi krisztusi tan, ott vannak a cseh papok, azok katolikusok és mégis nősülnek.

Tilos a felülbélyegzett bankjegyek kivitele. A belgrádi pénzügyminiszter új rendeletet adott ki, amelyben szigorúan megtiltja a bélyegzett bankjegyek kivitelét. A határon az utasokat megvizsgálják, a náluk talált bélyegzett bankjegyet lefoglalják és a tulajdonost, mint csempészt, megbüntetik.

Királysértés című minapi hírünkre vonatkozólag utólag értesülünk, hogy a letartóztatott *Krausz* Ferenc nem a „*Veliki Szerbia*” című koresma tulajdonosa, hanem a *Beneth*-szállóda csaposa.

Peteki Kovács Vilmos temetése. A közkórház halottasházában tegnap délután felravatalozták *Peteki* Kovács Vilmos festőművész holttestét. A koporsóra a nagybecskereki festőművészek koszorúja került ezzel a felirattal: „Felejtethetetlen kollegáknak — a nagybecskereki festőművészek.” A temetés ma délelőtt 11 órakor ment végbe őszinte, nagy részvét mellett a halottasházából a református egyház szervertársa szerint. *Peteki* végtisztességén ott voltak a nagybecskereki festőművészek testületileg és többen jóbarátai, ismerősei közül, akik könnyezve álltak körül az egyszerű fakoporsót, amelyben örök álmra hunyta le szemét a sok megpróbáltatáson átment, jobsorsra érdemes bohém piktor. A hozzátartozói nem jelenhettek meg a temetésen, még csak értesíteni sem lehet őket.

Hadi és győzelmi érem Lloyd Georgenak. Londonból táviratozzák: *Wilson* Churchill és a haditanácsnak többi tagja elutazása előtt fölkereste a miniszterelnököt és átnyújtotta neki az angol hadiérmet és győzelmi érmét. Az ünnepély teljesen zártkörű volt és csak néhány percig tartott. *Churchill*nek beszéde és a miniszterelnök válasza minden formalitástól mentesen, szívélyes volt. A király *Asquith*ot is három hadiérmmel tüntette ki.

Műkedvelők a színházban. A nagybecskereki műkedvelők egyesülete csütörtökön este telt ház mellett adta elő a városi színházban a „*Régi szerető*” c. 3 felvonásos népszínművet. A szereplők mindannyian derekasan oldották meg a rájuk rótt nehéz feladatot. A címszerepet *Sörös* Ibolyka játszotta, aki megkapó játékkal nagy tetszést aratott. *Kreszta* Annuska Eszti ke szerepében sok megérdemelt tapsot aratott. *Vastag* Mihály, *Tóth* István, *Pfeiffer* Géza — *Misi*, *Hutter* Domokos — *Peti* szerepében kitűnőek voltak. *Csányi* Lajos ezuttal is megneveztette a közönséget, kitűnően alakítván egy részeg embert. Jók voltak még *Kortye* Boriska és *Toma* Annus. A rendezésért *Pretz* Jánost illeti a dicséret, míg a zeneszámok betanításával és dirigálásával *Wéhninger* kar-nagy nagyban hozzájárult az est sikeréhez.

A „Becskereki Futár” holnapi száma a következő tartalommal jelenik meg: *Hadimilliomosok arcképcsarnoka.* (Első közlemény). — A haladokló *Peteki* Kovácsnál. — *Apróságok* a piktorról. — *Álarcos-bálon* voltam a *Geyernél*. — *Sztrájkolnak* a *Rózsa-kávéház* sakkozói. — *Miért* lépett ki *Herczeg* a cukorgyárból, *Csath* a *Hitelszövetkezetből*? — *Nagybecskerekiek* karrierje *Temesvárott*. — A régi *Becskerek* (*Házi* és *álarcos* bálók 1872-ben). — *Az áruló* harisnya. — *Ötletek* versben. — *Aktuális* strófák. — *Szerkesztői* üzenetek stb. stb. — A 16 oldalas lap ára 3 korona. *Kapható* *Mangoldnál*, *Kreselits*-trafikban, *Kovács* cukrásznál és az utcai árusoknál.

A német császár pörbefogása. Brüsszelből jelentik: *Carton de Wiart* volt igazságügy-miniszter a császár pörbefogásáról nyilatkozva kijelentette, hogy a szövetséges és társult hatalmak ragaszkodnak a háboruban bűnös személyiségek kikéréséhez. Ez a kérés akkor lesz aktuális, hogyha a ratifikálási okmányok kicserélésével Németország és a szövetséges hatalmak között végre végreles lesz a béke. A volt német császár ellen az a vád, hogy megszegte esküben adott szavát és a nemzetek közti morál főalapelveit. A kérésben nem fognak hivatkozni a fennálló nemzetközi jogra, sem az 1907. évi hágai egyezményre, amelyet Németország és Hollandia is aláírt és amely kifejezetten megállapítja valamely semleges állam területe tiszteletben tartásának és az emberiség törvényei szem előtt tartásának kötelezettségét a háboruban. A szövetséges hatalmak kérése egy új erkölcsi és politikai jogra fog támaszkodni, amelynek természete éppen az, hogy a nemzetközi jogot az elmélet világából a valóság világába viszi át. Ez a kérés lesz az első aktája a nemzetek szövetségének, amely ezentúl érvényt fog szerezni a szerződéseknél és azok megsértését nemzetközi büncselekménynek fogja tekinteni.

Adomány. Dr. *Dellimanics* Lajosné lapunk útján 100 koronát adományozott a nagybecskereki róm. kath. árvaháznak.

Kérelem. Az elhunyt *Peteki* Kovács Vilmos festőművész hagyatékában néhány el nem adott értékes festmény van. Felkérem a nagybecskereki t. műértő közönséget, hogy a művész hagyatékából vásárolni óhajt, szíveskedjék hozzá fordulni. A begyűlt összeget az elhunyt megbízásából *Aradon* lakó özvegyéhez és árván maradt három gyermekéhez juttatom. *Rehorovszky* Jenő lapszerkesztő.

Negyvenhatezer bolsevikit fognak pörbe Amerikában. *New Yorkból* táviratozzák, hogy az igazságügyminiszter 46.000 amerikai polgár nevét állapította meg, akik közreműködtek az anarchista vagy bolsevista propagandában. A főállamügyész vonakodik a névsort közzétenni mindaddig, amíg a kongresszus megadja a szükséges törvényhozási fölhatalmazást ahhoz, hogy az illetőket lázadás címén üldözni lehessen. A törvény tervezete szerint a lázadókat husz évig terjedhető börtönnel fogják sújtani. Árulás, zendülésre, fölkelésre vagy forradalomra való izgatás esetén a bűnösöket halállal fogják büntetni.

Köszönet. A munkások rokkant- és nyugdíjegylete *Ifjusági* önképzőköré által rendezett színielőadás és *Szilveszter-estély* alkalmával felülízetni szívesek voltak: *Mayer* Rezső 100, *Krausz* Gyula 60, özv. *Guttmann* Jakabné és *Fiai*, *Ferenczi* János, *Hüpfel* László 50—50, *N. N. ivén* 48, *Mocit* Juci és *Sanyi* 25—25, *Röszel* Ferenc 24, *Kölling* György, *Engel* Sándor, *Csebzánin* Zsiva, *Szeysz* Sándor, *Ágoston* Miklós, *Kovács* László, *Süli* Ferenc, *Klemencics* Ferenc, dr. *Kuszling* János 20—20, *Bacsu* Mariska 16, *Szubotin* Obrád 14, *N. N.* 13, *Molnár* Ferenc, *Hirman* Etus, *Poprovánov* N. 10—10, *Dummeldinger* János 8, *Ágoston* Ede, *Zsenár* Péter, *Pauli* Miklós, *Steyer* Mariska, *Péter* Berta, *Reller* Miklós 6—6, *Kremsér* János 5, *Szirmay* Dénes 4 koronát, az árvaház részére külön *Mayer* Ferenc 50 koronát, mely szíves adományokért ezuton mond köszönetet a vezetőség.

Mikor a „halott” megszökik.

Humoros eset a *Bakits*-utcában.

Nagybecskerek, jan. 16.

Komikus eset történt két nappal ezelőtt Nagybecskereken, a *Bakits*-utcában. A *Zöldkoszoru* vendéglőt úgy déltájt kissé ittasan hagyta el *Momirszki* Dusan 38 éves szerb, önkéntes katona. A kerítés mellett dülöngélt, amikor hirtelen összeütközött két szembejövő emberrel, egy öregebb napszámossal és egy 18 év körüli suhannal. — Nem tudsz vigyázni, te ügyetlen! — szölt az öregember *Momirszkinak*, aki erre leszakított a kerítésből egy lécdarabot és rátámadt a két járó-kelőre. Ezek sem voltak restek, kikapták a lécet *Momirszki* kezéből és egy-két csapást mértek a fejére. A katona elszedült s a köveztetre zuhant, a két támadó pedig elillant.

Öt perc múlva már az egész környéken elterjedt a hire, hogy gyilkosság történt. Értesítették a rendőrséget és a mentőket is, akik kellő apparátussal kivonultak, hogy a „*hullát*” beszállítsák a halottasházba.

Közben azonban az történt, hogy a „*hulla*,” aki csak elszedült az úttestől, magához tért és hazaballagott a saját lábán. A mentők csak a hült helyét találták.

Szekulity rendőrtiszt a két támadót még aznap elfogta, de miután csak 8 napig tartó sérülést ejtettek *Momirszkin*, szabadlábra helyezte őket.

A nagybecskereki törvényszéktől.

713—2. P. II. 1919. sz.

91

Hirdetmény.

A nagybecskereki törvényszék közhirrre teszi, hogy Rogyán Györgyné szül. Gurban Paraszkeva jankahidi lakos részéről az 1911. I. t. c. 748. §-ának 1. bekezdése alapján előterjesztett kérelem folytán az állítólag eltűnt Rogyán György folyamodó férje, volt jankahidi lakos elhalálása tényének bizonyítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az eltűnt részére ügygondnokul dr. Nagy Dezső ügyvéd nagybecskereki lakost rendelte ki.

Folyamodó kérvénybeli előadása szerint Rogyán György folyamodó férje orosz hadifogságba esett s Oroszország Samarai kormányzóságában a tockai fogolytáborban az 1915. év december havában pestisben meghalt.

Felhívja a törvényszék az eltűntet és mindazokat, akiknek az eltűnt életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot vagy az ügygondnokot az eltűnt életbenlétéről értesítsék, egyszersmind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az eltűntnek életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek a „Torontál” című napilapban történt harmadszori beiktatását követő naptól számított 3 hónap letelte s a szóbeli tárgyaláson tartandó bizonyítás foganatosítása után az eltűnt elhalálása megtörténtének kérdésében fog határozni.

Nagybecskerek, 1919. évi május 10. napján.

Dr. Szathmáry Ödön s. k.
elnöklő törvényszéki bír.

**Megérkeztem
25 métermázsa friss hallal.**

18 és 12 korona kilója.

Tarabák Zsiva bárkás a kishidnál.

17 hónapos vörös-tarka

svájci bika

azonnal eladó.

Bővebbet: 105

KRUMENACKER JÁNOS, Lenau-utca 96.

Megjelent a

**Grossbecskereker Hauskalender
1920.**

72

69. évfolyam.

ELADÓ 100

egy 5 éves sötétpej mén és egy 4 éves sötétpej mén, 170 cm. magasak, hibátlanok, köztenyésztési célokra alkalmasak. — Megtekinthetők a tulajdonosnál ZACHARIÁS MIHÁLY bérlőnél CSENE.

**Olvassa el
a „Becskereki Futár”**

holnapi számát.

Szenzációs tartalmu lesz!

Hirdetések

felvétetnek a „TORONTÁL” kiadóhivatalában, Zápolya-utca 1. szám.

Tüzifa raktárról

korlátlan mennyiségben.

Vidékieknek vagon-tételekben azonnal továbbit

:-:

Kurländer Imre cég
Nagybecskereken.